

Оподаткування благодійної допомоги в 2020 році

Головне управління ДПС у Харківській області повідомляє, що для цілей оподаткування благодійна допомога поділяється на цільову та нецільову. Цільовою є благодійна допомога, що надається під визначені умови та напрями її витрачання, а нецільовою вважається допомога, яка надається без встановлення таких умов або напрямів (пп. 170.7.1 ст. 170 ПКУ). Відповідно до пп. 170.7.2 ст. 170 ПКУ не включається до оподаткованого доходу цільова або нецільова благодійна допомога, що надається платнику податку, який постраждав внаслідок: а) екологічних, техногенних та інших катастроф у місцевостях, оголошених згідно з Конституцією України зонами надзвичайної екологічної ситуації, у граничних сумах, визначених Кабінетом Міністрів України; б) стихійного лиха, аварій, епідемій та епізоотій загальнодержавного або місцевого характеру, які завдали шкоди або створюють загрозу здоров'ю громадян, навколишньому природному середовищу, викликали або можуть викликати людські жертви чи втрату власності громадян, у зв'язку з якими рішення про залучення (надання) благодійної допомоги було прийнято відповідно Кабінетом Міністрів України або органом місцевого самоврядування, у граничних сумах, визначених Кабінетом Міністрів України або органом місцевого самоврядування відповідно. Благодійна допомога, що надається на зазначені цілі, повинна розподілятися через державний чи місцевий бюджет або через банківські рахунки благодійних організацій, Товариство Червоного Хреста України, внесених до Реєстру неприбуткових організацій та установ. Згідно з пп. 170.7.4 ст. 170 ПКУ не включається до оподаткованого доходу цільова благодійна допомога, що надається резидентами – юридичними чи фізичними особами у будь-якій сумі, зокрема, закладу охорони здоров'я для компенсації вартості платних послуг з лікування платника податку або члена його сім'ї першого ступеня споріднення, особи з інвалідністю, дитини з інвалідністю або дитини, в якій хоча б один із батьків є особою з інвалідністю; дитини-сироти, напівсироти; дитини з багатодітної чи малозабезпеченої родини; дитини, батьки якої позбавлені батьківських прав, у тому числі для придбання ліків (донорських компонентів,

протезно-ортопедичних виробів, виробів медичного призначення для індивідуального користування осіб з інвалідністю) у розмірах, що не перекриваються виплатами з фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування, крім витрат на косметичне лікування або косметичну хірургію (включаючи косметичне протезування, не пов'язане з медичними показаннями); придбання ліків, медичних засобів та пристосувань, які не включені до переліку життєво необхідних, затвердженого Кабінетом Міністрів України. Також не включається до оподаткованого доходу платника податку благодійна допомога, що надається згідно з пп. 165.1.54 ПКУ (пп. 170.7.8 ст. 170 ПКУ). Поряд з цим згідно з пп. 170.7.3 ст. 170 ПКУ не включається до оподаткованого доходу сума нецільової благодійної допомоги, у тому числі матеріальної, що надається резидентами – юридичними або фізичними особами на користь платника податку протягом звітного податкового року сукупно у розмірі, що не перевищує суми граничного розміру доходу, визначеного згідно з абзацом першим пп. 169.4.1 ст. 169 ПКУ, встановленого на 1 січня такого року. У 2020 році ця сума становить 2 940 грн. Отже, до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку не включається, тобто не оподатковується, сума нецільової благодійної допомоги, що не перевищує 2 940 грн.

Умови перебування фізичних осіб – підприємців на спрощеній системі оподаткування

Головне управління ДПС у Харківській області нагадує, що Законом України від 30 березня 2020 року № 540-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)», який набрав чинності 02 квітня 2020 року, внесено зміни, зокрема, до п. 291.4 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) щодо збільшення річного обсягу доходу для платників єдиного додатку. Нагадуємо про умови, за яких платники можуть тепер обрати групу єдиного податку. Так, відповідно до

оновленого п.п. 1 п. 291.4 ст. 291 ПКУ до платників єдиного податку, які відносяться до першої групи, належать фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1 млн гривень. Раніше обсяг доходу для цієї категорії платників складав 300 тис гривень. До платників єдиного податку, які відносяться до другої групи, згідно з п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ належать фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб; обсяг доходу не перевищує 5 млн гривень (раніше – 1,5 млн гривень). Дія п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ не поширюється на фізичних осіб – підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи – підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи. До платників єдиного податку, які відносяться до третьої групи, належать фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 7 млн гривень (п.п. 3 п. 291.4 ст. 291 ПКУ). Раніше річний обсяг доходу для третьої групи складав 5 млн гривень. Разом з цим умови, відповідно до яких фізичні особи – підприємці не можуть бути платниками єдиного податку першої – третьої груп, зазначені у п. 291.5 ст. 291 ПКУ.

Нові зразки марок акцизного податку для алкогольних напоїв

«Деякі питання маркування алкогольних напоїв» з **01.05.2020 року** затверджено нові зразки марок акцизного податку для алкогольних напоїв вітчизняного та імпортного виробництва. **Нагадуємо, що паперові акцизні марки** дещо видозмінилися і на них додано ще 2 елементи: **QR-код** та **штрих-код**. Їх введення обумовлено запровадженням системи «Електронна акцизна марка». Марки акцизного податку попереднього зразка, що вже закуплені суб'єктами господарювання застосовуються у виробництві алкогольних напоїв та тютюнових виробів до їх повного використання. А марковані такими марками алкогольні напої та тютюнові вироби знаходяться в обігу до їх повної реалізації в межах терміну придатності для споживання.

Затверджено Порядок функціонування єдиного рахунку для сплати податків, зборів, ЄСВ

Кабінет Міністрів України 29 квітня 2020 року затвердив Порядок функціонування єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та виконання норм ст. 35¹ Податкового кодексу України (далі – ПКУ) центральними органами виконавчої влади. Єдиний рахунок впроваджується з 01 січня 2021 року. Він відкривається на ім'я Державної податкової служби України у Казначействі. Платник податків за його бажанням може використовувати такий рахунок для сплати платежів. Для цього він повинен подати повідомлення про використання єдиного рахунку в електронній формі через Електронний кабінет у порядку, встановленому ст. 42¹ ПКУ. Платник податків має право повідомити про використання або відмову від використання єдиного рахунку один раз протягом календарного року. Через єдиний рахунок можна буде сплатити всі поточні платежі, податковий борг за такими платежами та недоїмку з єдиного внеску, грошові зобов'язання, які визначено на підставі податкових повідомлень-рішень. Єдиний рахунок не може використовуватися платником податків для сплати грошових зобов'язань та/або

податкового боргу з податку на додану вартість, акцизного податку з реалізації пального та спирту етилового, а також для сплати частини чистого прибутку (доходу) до бюджету державними та комунальними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями. Нагадуємо, що Верховною Радою України прийнято закони України від 04 жовтня 2019 року № 190-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо запровадження єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та від 13 квітня 2020 року № 559-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування». Інформація розміщена на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/417453.html>

Новий алгоритм формування індивідуального податкового номера для фізичних осіб – платників ПДВ

Згідно з п. 183.18 ст. 183 Податкового кодексу України особі, що реєструється як платник ПДВ, присвоюється індивідуальний податковий номер, який використовується для сплати ПДВ. Нормами п.п. 2 п. 1.6 розділу I Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.11.2014 № 1130, із змінами (далі – Положення № 1130) встановлено, що індивідуальний податковий номер для фізичних осіб становить 12-розрядний числовий номер такої структури: 1-10-й знаки – реєстраційний номер облікової картки платника податків, 11-й та 12-й знаки – контрольні розряди, алгоритм формування яких встановлює Державна податкова служба України. Для фізичних осіб – підприємців (далі – ФОП), які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті, стосовно яких замість реєстраційного номера облікової картки платника податків до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, ФОП та громадських формувань внесено

серію (за наявності) та номер паспорта, 1-10-й знаки 12-розрядного індивідуального податкового номера включають номер паспорта. Зазначена норма передбачена з 09.03.2020 у зв'язку з набранням чинності наказом Міністерства фінансів України від 29.01.2020 № 30 «Про затвердження Змін до Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість» (далі – Наказ № 30). До внесених Наказом № 30 змін індивідуальний податковий номер для фізичних осіб становив 10-значний реєстраційний номер облікової картки платника податків. Новий алгоритм формування індивідуального податкового номера застосовується під час реєстрації ФОП платником ПДВ, починаючи з 09.03.2020. Нормами п. 1.6 розділу I Положення № 1130 визначено, що індивідуальний податковий номер є єдиним для всього інформаційного простору України і зберігається за платником ПДВ до моменту анулювання реєстрації платника ПДВ.

До уваги молоді! Навчайтесь платно – отримайте податкову знижку!

Відповідно до п.п. 14.1.170 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) податкова знижка для фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, – це документально підтверджена сума (вартість) витрат платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) – резидента у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у резидентів – фізичних або юридичних осіб протягом звітного року, на яку дозволяється зменшення його загального річного оподаткованого доходу, одержаного за наслідками такого звітного року у вигляді заробітної плати, у випадках, визначених ПКУ. Порядок застосування податкової знижки визначений ст. 166 ПКУ. Так, платник ПДФО має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником ПДФО на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника ПДФО та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення (п.п.

166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ). Підпунктом 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ передбачено, що загальна сума податкової знижки, нарахована платнику ПДФО в звітному податковому році, не може перевищувати суми річного загального оподатковуваного доходу платника ПДФО, нарахованого як заробітна плата, зменшена з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ. Згідно з п.п. 166.1.2 п. 166.1 ст. 166 ПКУ підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником ПДФО у річній податковій декларації про майновий стан і доходи (далі – Декларація), яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року. Під час нарахування доходів у формі заробітної плати база оподаткування визначається як нарахована заробітна плата, зменшена на суму страхових внесків до Накопичувального фонду, а у випадках, передбачених законом, – обов'язкових страхових внесків до недержавного пенсійного фонду, які відповідно до закону сплачуються за рахунок заробітної плати працівника, а також на суму податкової соціальної пільги (далі – ПСП) за її наявності (п. 164.6 ст. 164 ПКУ). Алгоритм нарахування податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника ПДФО на суму витрат, понесених за навчання, за наслідками звітного податкового року розраховується наступним чином.

1. Визначається база оподаткування шляхом зменшення річної суми нарахованої заробітної плати на суму страхових внесків до Накопичувального фонду, а також на суму ПСП за її наявності (*інформацію щодо сум нарахованого загального річного оподатковуваного доходу, застосованих ПСП, утриманого ПДФО фізичні особи отримують у вигляді довідки про доходи від свого роботодавця*).
2. На підставі підтверджувальних документів визначається сума (вартість) витрат платника ПДФО – резидента, дозволених до включення до податкової знижки. **Важливо:** до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником ПДФО витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). У зазначених

документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (виконання, надання) (п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ). Оригінали зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником ПДФО протягом строку давності, встановленого ПКУ (п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ). На вимогу контролюючого органу та в межах його повноважень, визначених законодавством, платники ПДФО зобов'язані пред'являти документи і відомості, пов'язані з виникненням доходу або права на отримання податкової знижки, обчисленням і сплатою ПДФО, та підтверджувати необхідними документами, достовірність відомостей, зазначених у Декларації (п.п. «в» п. 176.1 ст. 176 ПКУ). Враховуючи вищевикладене, фізична особа, яка має право скористатися податковою знижкою щодо суми коштів, сплачених за навчання, на вимогу контролюючого органу, *крім декларації про майновий стан і доходи*, надає: відповідні платіжні та розрахункові документи, зокрема, квитанції, фіскальні або товарні чеки, прибуткові касові ордери; договір з навчальним закладом; довідку про отримані у звітному році доходи; документи, які підтверджують ступінь споріднення (у разі компенсації вартості здобуття дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти члена сім'ї першого ступеня споріднення) тощо. Для прискорення проведення контролюючим органом розрахунку сум, що підлягають поверненню з бюджету, і забезпечення правильності визначення зазначених сум доцільно надавати до контролюючого органу копії зазначених документів. 3. Розраховується сума ПДФО на яку зменшуються податкові зобов'язані у зв'язку з використанням права на податкову знижку: з суми ПДФО, утриманого (сплаченого) із заробітної плати за рік, віднімається сума ПДФО, визначена як добуток бази оподаткування, зменшеної на суму понесених платником ПДФО витрат на оплату за навчання, та ставки ПДФО. При цьому відповідно до п. 179.8 ст. 179 ПКУ сума, що має бути повернута, зараховується на банківський рахунок платника ПДФО, відкритий у будь-якому комерційному банку, або надсилається поштовим переказом на адресу, зазначену в Декларації, протягом 60 календарних

днів після надходження такої податкової Декларації. Слід зазначити, якщо платник ПДФО до кінця податкового року, наступного за звітним, не скористався правом на нарахування податкової знижки за наслідками звітного податкового року, таке право на наступні податкові роки не (п.п. 166.4.3 п. 166.4 ст. 166 ПКУ). Враховуючи вищевикладене, з метою отримання податкової знижки на суму коштів, сплачених платником ПДФО протягом 2019 звітного року на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої освіти, Декларація за звітний 2019 податковий рік подається до контролюючого органу, в якому перебуває на обліку платник податків, по 31 грудня 2020 року (включно). Шановні платники! У разі, якщо ви або ваша дружина/чоловік, дитина (у тому числі усиновлена) отримуєте/отримують послуги з навчання у вітчизняних закладах професійної (професійно-технічної), вищої, дошкільної, позашкільної, загальної середньої освіти на комерційній основі, компенсуйте частину коштів, сплачених за навчання, скориставшись правом на податкову знижку!

За донарахування єдиного внеску передбачені штрафи

Відповідно до п.п. 3 п. 2 розділу VII Інструкції про порядок нарахування і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.04.2015 № 449 із змінами і доповненнями (далі – Інструкція № 449), за донарахування контролюючим органом або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), зокрема після 01 січня 2015 року накладається штраф у розмірі 10 відсотків зазначеної суми за кожний повний або неповний звітний період, за який донараховано таку суму, але не більш як 50 відсотків суми донарахованого єдиного внеску. Для розрахунку зазначеного штрафу кількість звітних періодів розраховується, починаючи з місяця, на який припадає термін подання звітності за період, за який донараховано (обчислено) суми єдиного внеску, та закінчуючи місяцем, на який припадає отримання таким платником акта перевірки від контролюючого органу або в якому він подав звітність, де зазначено такі

донараховані суми. Якщо за результатами перевірки виявлено в окремих місяцях суми донарахованого (своєчасно не обчисленого) єдиного внеску, то за кожне таке донарахування (кожний місяць) відповідно до Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами накладається штраф у порядку та розмірах, визначених у абзацах четвертому – сьомому п.п. 3 п. 2 розділу VII Інструкції № 449. Для дотримання вимог щодо максимального розміру (50 відсотків) штрафу: ► визначається сукупно сума донарахувань за всіма звітними періодами, в яких вони виявлені; ► визначається сукупно сума штрафу за всіма звітними періодами, в яких виявлені донарахування та за якими нараховано такі штрафи; ► здійснюється обрахування максимального розміру штрафу від сукупної суми донарахувань та порівнюється із фактично нарахованою сумою штрафів, визначеною сукупно за всі звітні періоди, в яких донараховано суми єдиного внеску. До сплати визначаються суми штрафів, що не перевищують максимального їх розміру, визначеного п.п. 3 п. 2 розділу VII Інструкції № 449. При цьому складається рішення про застосування штрафних санкцій за донарахування відповідним контролюючим органом або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску за формою згідно з додатком 13 до Інструкції № 449. Підставою для прийняття відповідного рішення є акт перевірки платника єдиного внеску.

Пільги, передбачені Податковим кодексом України, для платників ПДФО

Порядок сплати податку на доходи фізичних осіб (ПДФО) встановлений розділом IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ). Нормами цього розділу ПКУ передбачено наступні пільги платникам ПДФО: - невключення до складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу окремих видів доходів, що зазначені у ст. 165 ПКУ; - отримання податкової знижки у порядку, визначеному ст. 166 ПКУ; - отримання податкової соціальної пільги, за умови, що розмір заробітної плати на місяць не перевищує суми, що дорівнює розміру

місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень (ст. 169 ПКУ). *Довідкова інформація:* станом на 01.01.2020 місячний прожитковий мінімум, діючий для працездатної особи, складав 2 102 гривні.

Сплачуєте податки і збори – правильно заповнюйте документи на переказ!

Порядок заповнення документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, повернення помилково або надміру зарахованих коштів (далі – Порядок) затверджено наказом Міністерства фінансів України від 24.07.2015 № 666, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.08.2015 за № 974/27419, із змінами. Так, при сплаті (стягненні) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійсненні бюджетного відшкодування податку на додану вартість, поверненні помилково або надміру зарахованих коштів поле «Призначення платежу» розрахункового документа заповнюється таким чином: - поле № 1: друкується службовий код (знак) "*" (ознака платежу); - поле № 2: друкується розділовий знак ";" ; друкується код виду сплати (формат ссс – тризначне число); - поле № 3: друкується розділовий знак ";" ; друкується один з нижченаведених реквізитів: 1) код клієнта за ЄДРПОУ (доповнюється зліва нулями до восьми цифр, якщо значущих цифр менше 8); 2) реєстраційний номер облікової картки платника податків (завжди має 10 цифр) або серія та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які мають відмітку у паспорті про наявність права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта); 3) реєстраційний (обліковий) номер платника податків, який присвоюється контролюючими органами (завжди має 9 цифр); - поле № 4: друкується розділовий знак ";" ; друкується роз'яснювальна інформація про призначення платежу в довільній формі. Кількість знаків, ураховуючи зазначені вище поля і розділові знаки, обмежена довжиною поля «Призначення платежу» електронного розрахункового документа системи електронних платежів

Національного банку України, при цьому використання символу ";" не допускається. У разі сплати платежу до бюджету в іноземній валюті обов'язково вказується код класифікації доходів бюджету. У разі здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість (далі – ПДВ), повернення коштів, помилково або надміру зарахованих до бюджету за висновками територіальних органів ДПС України (далі – територіальні органи ДПС), поля № 5 та № 6 заповнюються таким чином: - поле № 5: друкується розділовий знак ";" ; друкується дата висновку, на підставі якого здійснюється відшкодування ПДВ або повернення коштів, помилково або надміру зарахованих до бюджету (формат – ДД.ММ.РРРР). Платником податків поле № 5 не заповнюється; - поле № 6: друкується розділовий знак ";"; друкується номер висновку, на підставі якого здійснюється відшкодування ПДВ або повернення коштів, помилково або надміру зарахованих до бюджету. Платником податків поле № 6 не заповнюється; - поле № 7: друкується розділовий знак ";". Резервне поле. Заповнюється платниками податків та/або органами Державної казначейської служби України (територіальними органами ДПС) у разі здійснення розрахунків згідно з окремими рішеннями Кабінету Міністрів України тощо. Зазвичай не заповнюється. У разі погашення податкових векселів (податкових розписок) коштами при заповненні розрахункового документа в резервному полі необхідно проставляти номер векселя. При заповненні полів не допускаються пропуски (пробіли) між словами та службовими знаками. Отже, при заповненні документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, повернення помилково або надміру зарахованих коштів, щоб уникнути помилок, платникам необхідно враховувати вимоги Порядку.

Користуйтеся засобами електронного зв'язку!

ДПС пропонує при взаємовідносинах з податковою користуватись засобами електронного зв'язку, зокрема Електронним кабінетом. За допомогою цього сервісу можна сформулювати та надіслати до органів ДПС електронні документи, у

тому числі податкову звітність, запити на отримання інформації, заяви для реєстрації платниками окремих податків. Використовуючи меню «Листування з ДПС» приватної частини Електронного кабінету, платники податків мають можливість надіслати лист (запит, звернення тощо) до відповідного органу ДПС у форматі pdf (обмеження 2 МБ). Вхід до Електронного кабінету здійснюється за адресою: <http://cabinet.tax.gov.ua>, а також, через офіційний вебпортал ДПС. Для роботи у приватній частині Електронного кабінету використовується електронний цифровий підпис (кваліфікований електронний підпис - КЕП), отриманий у будь-якого Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг. Подання електронних документів здійснюється у відповідності з Порядком обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 06.06.2017 №557 (далі – Порядок) та на підставі договору про визнання електронних документів (далі – Договір), що визначає взаємовідносини суб'єктів електронного документообігу. Платник створює електронні документи у строки та у порядку, що визначені законодавством для відповідних документів в електронному та паперовому вигляді, із зазначенням всіх обов'язкових реквізитів та з використанням КЕП чи кваліфікованої електронної печатки, керуючись цим Порядком, а також Договором (крім фізичних осіб, які не є самозайнятими особами). Після накладання КЕП, автор здійснює шифрування електронного документа (з дотриманням вимог до форматів криптографічних повідомлень) та надсилає його засобами телекомунікаційного зв'язку до адресата протягом операційного дня. Звертаємо увагу, що Електронний кабінет працює постійно (24 години на добу), крім часу, необхідного для його технічного обслуговування. При цьому, проведення технічного обслуговування Електронного кабінету у день, на який припадає граничний строк подання податкових декларацій, та з 8 до 20 години будь-якого іншого календарного дня забороняється. У разі виникнення питань щодо користування Електронним кабінетом слід звертатись до служби підтримки за телефоном **0800501007** (напрямок 0) або за посиланням: <http://cabinet.tax.gov.ua/help/>.